

Doğru bilgi doğru kaynaktan alınır...

ÇAMLICA BASIM YAYIN / 161
Hazret-i Ebûbekr-i Sıddık
Radiyallâhu Anh

AHMED CEVDET PAŞA

Hazırlayanlar
Abdullah SATUN - Soner DEMİRSOY

Genel Yayın Yönetmeni
Ömer Faruk YILMAZ

Editörler
Osman DOĞAN
İbrahim COŞKUN

Tashih
Muhammet YILDIZ

Sanat Yönetmeni
Sedat YAZILITAŞ

Grafik Tasarım
Fatih DEVREZ

Kapak Tasarım
Sedat YAZILITAŞ

1. Baskı: İstanbul 2014 (3.000 adet)
2. Baskı: İstanbul 2015 (10.000 adet)

Baskı ve Cilt
Fazilet Neşriyat ve Tic. A.Ş.
Bağlar Mah. Mimar Sinan Cad.
No: 54 Güneşli - Bağcılar / İstanbul
Tel: 0212 657 88 00 (pbx)
Matbaa Sertifika No: 16384

ISBN: 978-605-5101-89-3

İnciliçavuş Sok. No: 27/1 Sultanahmet - İSTANBUL
Tel-Faks: 0212 512 41 01
www.camlicabasim.com / bilgi@camlicabasim.com

T.C. Kültür Bakanlığı Yayıncılık
Sertifika No: 15732

© Bu eserin bütün yayın hakları
Çamlıca Basım Yayın ve Ticaret Anonim Şirketi'ne aittir.
İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek iktibas edilebilir.

İSLÂM'IN İLK HALÎFESİ

Hazret-i
Ebûbekr-i
Sıddîk (r.a.)

Ahmed Cevdet Paşa

CAMLICA

İstanbul 2015

İÇİNDEKİLER

Giriş

İman Etmesi ve İnsanları İmana Daveti.....	7
Peygamber Efendimiz'le (s.a.v.) Hicreti	8
Hiz. Ebûbekir'in Firâseti.....	9
Hiz. Ebûbekir'in (r.a.) Halîfelîgî.....	10
Hiz. Ebûbekir'in (r.a.) Cömertlîgî.....	11
Peygamberlerden Sonra İnsanların En Faziletlisi.....	11
Hiz. Ebûbekir'in İlk Olduğu Hususlar	12
Resûlüllâh Efendimiz'den (s.a.v.) Sonra	
İkinci Olduğu Hususlar.....	13
Faziletine Dair Bazı Hadîs-i Şerîfler.....	13

HAZRET-İ EBÛBEKR-İ SİDDİK RADIYALLÂHU ANH'IN HİLÂFETİ

Hicret'in On Birinci Senesi (M. 632)

Resûl-i Ekrem'in Vefatından Sonra (s.a.v.)	15
Hazret-i Ebûbekir'in Halife Olması	17
Hazret-i Ali'ye Ebû Ubeyde'nin Gönderilmesi.....	21
Hazret-i Ali'nin Hiz. Ebûbekir'e Bîat Etmesi	23
Umumî Biat ve Hazret-i Ebûbekir'in İlk Hutbesi.....	24
Resûl-i Ekrem (s.a.v.) Hazretlerinin Techîz ve Defni.....	25
İlk Halife Hazret-i Ebûbekir'in	
Masraflarının Beytûlmaldan Karşılanması.....	26
Hazret-i Üsâme'nin İslam Ordusu ile	
Şam Tarafına Gönderilmesi.....	27

Dinden Dönerlerle Mücadele.....	27
Dinden Dönerlerle Muharebelerin Başlaması.....	31
Hazret-i Ali'nin Halife Hazretlerinin Medine'de Kalmasını İstemesi.....	33
Tuleyha ve Selma Hadisesi.....	34
Mâlik Hadisesi.....	35
Hazret-i Ümmü Eymen ve Hazret-i Fâtıma'nın Vefâtı.....	36
Abdullah bin Ebî Bekir'in Vefâtı.....	37
Yemame Harbi.....	37
Kur'ân-ı Kerîm'in Toplanması.....	39
Bahreyn Hadisesi.....	39
Umman, Mehre ve Yemen'in Hâli.....	41

Hicretin On İkinci Senesi (M. 633)

Irak Savaşları.....	42
Velece ve Leys Muharebeleri.....	44
Hîre'nin Fethi.....	47
Enbar'ın Fethi.....	49
Aynü't-Temr'in Fethi.....	49
Dûmetü'l-Cendel'in Fethi.....	50
Son Irak Hâdiseleri.....	50

Hicretin On Üçüncü Senesi (M. 634)

Hâlid bin Velid'in Irak'tan Şam'a Gelişi.....	59
Yermûk Harbi.....	61
Bizanslı Generalin Müslüman Olması.....	64
Fihl Hadisesi.....	66
Hazret-i Ebûbekr-i Sıddîk'ın Vefâtı.....	67
Haz. Ebûbekr-i Sıddîk'ın Vasiyyetnâmesi.....	68
Hazret-i Ebûbekr-i Sıddîk'ın Ailesi.....	70
Hazret-i Ebûbekr-i Sıddîk'ın Faziletleri.....	72

GİRİŞ

Hız. Ebûbekir (r.a.), Ashâb-ı Kirâm'ın en faziletlisidir. Peygamber Efendimiz'den (s.a.v.) iki sene sonra doğdu. Babası Ebû Kuhâfe (r.a.), annesi Selmâ bint-i Sahr'dır (r. anhô). Soyu hem ana hem de baba tarafından Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) dedelerinden Mürre'de birleşmektedir. Cahiliye zamanında ismi "Abdü Rabbi'l-Ka'be" idi. Müslüman olduktan sonra Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ona "Abdullah" ismini vermiştir.

Hız. Ebûbekir (r.a.) hiçbir delil aramadan Müslüman olduğu ve Mi'râc mucizesini tereddüt etmeden tasdik ettiği için "Sıddîk"tır. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ona "Ey Ebûbekir! Sen Allâhü Teâlâ'nın cehennemden atıkısın (âzât ettiği bir kulsun)" buyurduklarından dolayı bir lâkabı da 'Atîk'dir.

Hız. Ebûbekir (r.a.) geceleri, ibadetle ve teheccüd namazıyla ihyâ ederdi. Bundan dolayı kendisine Ebûbekir denildi. Ebûbekir, seher vakti teheccüd kılanların babası demektir.

İman Etmesi ve İnsanları İmana Daveti

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) insanları İslâm'a davet ettiği zaman Hız. Ebûbekir (r.a.), hiç tereddüt etmeden Müslüman olmuştur. Müslüman olduğunda otuz sekiz yaşında idi. Erkeklerden ilk iman edendir. Başta Aşere-i Mübeşşere'den Hız. Talha, Hız. Osman, Hız. Zübeyr bin Avvâm (r. anhüm) olmak üzere birçok kişi onun davetiyle Müslüman olmuştur.

Peygamber Efendimiz’e (s.a.v.) ve fakir Müslümanlara çok yardım etmiştir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.):

“Ebûbekir’in malının bana verdiği faydayı başka hiç kimsenin malı vermemiştir” buyurmuşlar; Hz. Ebûbekir (r.a.) ağlayarak

“Canım, malım sana fedâ olsun Yâ Resûlallâh!” demişti.

İman ettiği zaman kırk bin dirhemi vardı. Hicret ettikleri zaman yalnız beş bin dirhemi kalmıştı. Müslüman oldukları için işkence gören yedi kişiyi satın alıp kölelikten âzâd etmiştir. Bilâl-i Habeşî ve Âmir bin Führeyre (r.anhümâ) bunlardan ikisidir.

Peygamber Efendimiz’le (s.a.v.) Hicreti

Müşriklerin Mekke’de Müslümanlara eziyeti artınca Allâhü Teâlâ hicret için Müslümanlara izin verdi. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) de Hz. Ebûbekir (r.a.) ile beraber yola çıktılar. Müşrikler onları takip ediyorlardı. Sevr mağarasına ulaştıkları zaman Hz. Ebûbekir (r.a.):

“Yâ Resûlallâh! Ben içeriye girmeden siz sakın girmeyin. İçeride zarar verecek bir şey varsa, zararı size değil bana dokunsun” dedi ve içeri girdi. Süpürüp temizledi. İçeride delikler gördü. Ridâsını çıkarıp ikiye böldü, onunla delikleri kapattı. Geriye iki delik kaldı. Onları da ayaklarıyla kapattı. Sonra Resûlüllâh’ı mağaraya davet etti. Resûlüllâh (s.a.v.) içeriye girdi ve mübarek başlarını Hz. Ebûbekir’in (r.a.) dizine koyup uydular. Bu sırada bir yılan Hz. Ebûbekir’in (r.a.) ayağını soktu. Resûlüllâh’ın (s.a.v.) uyanmasından korktuğu için hiç hareket etmedi. Ancak Hz. Ebûbekir’in akan gözyaşları Resûlüllâh’ın (s.a.v.) yanına damladı. Resûlüllâh (s.a.v.): “Sana ne oldu ey Ebûbekir!” buyurdular.

“Anam babam sana fedâ olsun yâ Resûlallah! Yılan ayağımı soktu.” dedi. Resûlüllâh (s.a.v.) mübarek tükürüğünü yılanın soktuğu yere sürdüler, hiçbir acısı kalmadı.

Peygamber Efendimiz'i (s.a.v.) arayan müşrikler, mağaranın kapısına kadar geldiler. Peygamberimiz (s.a.v.) ve Hz. Ebûbekir (r.a.) onların seslerini işitiyorlardı. Hz. Ebûbekir, Resûlüllâh'a (s.a.v.) olan sevgi ve muhabbetinden dolayı korkup ağlamaya başladı. Peygamber Efendimiz (s.a.v.):

“Üzülme! Allâhü Teâlâ muhakkak bizimle beraberdir” buyuruyor ve duâ ediyorlardı. Derken Allâhü Teâlâ, Hz. Ebûbekir üzerine sekînetini (kalblere sükûnet veren rahmetini ve nûrunu) indirdi, korku ve üzüntüsünü giderdi.

Hicret esnasında yolda onları arayanlardan Sürâka bin Mâlik atıyla onlara yetişti. Hz. Ebûbekir (r.a.), Peygamber Efendimiz'e bir zarar gelmesinden korkarak ağladı. Resûlüllâh Efendimiz (s.a.v.):

“Allâhım, bizi o adamın şerrinden dilediğin şekilde koru!” diye duâ eder etmez Sürâka'nın atının ayakları sert toprağa battı, karnına kadar yere gömüldü. Sürâka hemen atından yere atladı ve:

“Yâ Muhammed! Biliyorum ki bu senin işin. Beni, içinde bulunduğum bu felâketten kurtarması için Allâh'a duâ et. Allâh'a yemin ederim ki, seni aramak için arkamdan gelenlere izini kaybettireceğim. Bu da okluğum. Ondan bir tane ok al. Çünkü sen falan yerdeki develerimin ve koyunlarımın olduğu yerden geçeceksin. (Benim okumu göstererek) Ne kadar ihtiyacın varsa koyunlarımdan al.” dedi. Resûlüllâh Efendimiz (s.a.v.):

“Benim onlara ihtiyacım yok.” buyurdu ve onun kurtulması için duâ etti. Sürâka kurtulup arkadaşlarının olduğu tarafa doğru dönüp gitti.”

Hz. Ebûbekir'in Firâseti

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir hutbelerinde dünyadan irtihâl vaktinin yaklaştığına işaret buyurmuşlardı. Hz. Ebûbekir (r.a.), bu işareti bütün Ashâb'dan daha iyi anlamış ve gözyaşlarına boğulmuştu.